

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Katherina virgine et martyre. Cap[itulum]. cv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sancta Katherina virginē et martyre.

Katherina virgo

La^p.cv.

Ret martyris apud alexandriam ciuitatem pasto est sub maxentio imperatore. Nec enim costi regis alexandrie filia unica in ei decreti episcopata etate nata: puella admodum speciosa infra annum. xviii. oibus liberalibus studiis imbuta est: quam pater moriens succetricē in regno reliquit. Cum autem patre defuncto a quodā maritimo principe in coniugiu petere tur: et ipsa de hoc a matre instauris pulsaret: virgo ad huc getilis: superbā mēte denegabat: dicens q̄ nemine vñq̄ in virgine assumere: nisi eque ut ipa nobilis: speciosus: diues ac sapient̄ esset. Sed dū princeps sile amore virginis capte? instaret: cominas ciuitatem alexandriam invasurum: nisi eam mater sibi traderet: et mater ex hoc nimium formidaret: rogauit filiam: ut quendā heremitam christianuz atq̄ presbyterum virum boni consilii et prudenter famosum: extra urbem habitantem adirent et superinde consilium eius requirent et audirent. Sperabat enim mater cum esset christiana: vel filiam ad coniugium inducendam vel saltem huius occasione ad fidem Christi conuertendam. Nam puella philosophorum studiis dedicata Christi contemnebat: nec de eo a matre quicq̄ audire volebat. Cum ergo mater et filia ad heremitas venissent: illeqz ad preces matris virginem de coniugio pulsaret: et ipsa eadem ei: que matr̄ direrat respōd̄isset heremita spiritu dei tactus: eidē promissit: q̄ sponsum cideare volebat ne dum ei similem: sed ipsam et creaturam qualibet in omnibus excedenter. Quem dūz puella sibi ostendi petiuerat: ille tabulam pictam eidē tradidit deferendam: in qua erat imago deuota virginis christi pueruz baulantis: dixit qz virginū illas esse imagines spōsi et genitricis: quos si deuote oraret: se ab evide: i p̄mitteret. Virgo aut̄ reuersa: dū nocte illa ante tabulā oras aliquotū obdormiuerat: vidit in somniis cū matre virginē Christi vlera oēm pulchritudinē speciosuz. Cui dū dei genitri katherinā offerret in spōsam: Christus eā repudiavit: eaqz nō esse pulchram asseruit. De quo dum virgo excitata et iam amore sponsi capti tristaretur ad mortem: facto mane matr̄ vocauit: et concita secum ad heremitarum accessit: cui omnia visa exposuit. Quam ille de christi fide pleniū informauit: et conuerlam baptizauit. Promissionē ei proculdubio facta:

De scitis in mēse nouē. occurrētibus. Fo. ccxc.

¶ spōso amodo esset grata. ¶ uī igit̄ virgo re-
disset: t̄ pstrata ante icona obdoemisset. Itē
rū eide mater cū filio sole splēdidiore: t̄ cetu
angelorū apparuit: mater filio spōsam obtu-
lit: t̄ ipse eā r̄ti pulchra t̄ decora ac purifica-
tam acceptauit: eāqz celesti anulo subarauit.
Excitata vīgo anulu sibi in dīgito repperit: t̄
matri sue cū gāudio ostēdit: t̄ visa retulit: sic
qz deiceps xp̄i amore succēla: mudi pompas
cōtēnere cepit. In palatio tñ diuitiis t̄ pueri
pleno qmansit: donec mater a selo migravit.
¶ Lū aut̄ maxentius iperator oēs tam diuiti-
es q̄ pauperes ad alexandriā cōuocasset: vt
idolis imolarent: t̄ xp̄ianos nolētes imolare
pumiret: katherina cū esset: i palatio audies-
cialui diuersorū mugitus: t̄ catariū plausus:
missi illū nūcio inquiri iustit celē iter: quid
hoc esset. Quod cū didicisset: assumptis secū
aliquibz de palatio signo crucis se munies il-
luc accessit. Ibiqz multos xp̄ianos metu mor-
tis ad sacrificia duci cōspexit. Que vēhemē-
ti dolore cordis sauciata ad peratorē se auda-
ctet: ingessit: millagz ei salut r̄tione p̄misit.
Sed stas ante iama tēpli y varias cōclusio-
nes sylogismorū: allegorice t̄ philosophice
multa cū cesare disputauit. Deinde ad comu-
ni colloquū rediēs: ipm cōfidenter redarguit
q̄ incallum tantā mūltitudinē cōgregasset ad
colendā stulticiā idolorū: veruqz deum celi t̄
terre atqz creaturā oim creatorē esse op̄o
bās: xp̄m dei filium incarnatū t̄ passus atqz
in celis glōriosū ascēdisse p̄stātis predicauit.
Et cū sapiēter plurima disputasset: stupefa-
ctus cesar ad hec respōdere nō valēs: eam ro-
ganit vt sacrificiū suū cōpleri sineret: t̄ post
modū ei responsa daret: precepitqz eā ad pa-
latū duci t̄ cū diligentia custodiri: admiras
eius prudētiā t̄ corporis elegantiā. ¶ Veniēs
ergo ad palatiū iperator: eā sibi presentari
iussit t̄ ipam de eius p̄genie requirunt. Que
respondit se filias regis costi fuisse: t̄ in pur-
pura natam ac liberalibus disciplinis pleni-
ter instructaz esse: omnia tamē propter chris-
tūm cōtempisse: deos autē quos iperatores
colebat nec se nec alios iunare posse. ¶ Um au-
tem per multa poetarū exempla: t̄ philoso-
phorum argumēta deos gentiū apertis ratio-
nibus confutaret: plurimaz cum cesare dis-
putas ipsum in omnibz viciasset: videns il-
le q̄ eius sapientia obuiare non posset: man-
dauit per litteras: vt omnes rhetores t̄ phi-
losophi de circumstantibz regionibus ad ale-
xandriam festinaret diuersa numera rec-
pturi si cocionatricem virginem superarent.
Adducti sunt igit̄ de diuersis partibz quin
quagita oratores: qui oēs mortales in mēda-
na sapientia excellebat. Quibz interrogatibz
cur de remotis illic pribus vocati fuissent: t̄
causam eoz cōocationis didicissent: deride-

tes q̄ unius mulieris occasione tanta illic sa-
pientia quenisset: puellam ad se adduci usse
runt: vt sua temeritate putata: nunq̄ se sapiē-
tes vidisse cognosceret. Que cū certamen si-
bi immunens audisset: dno se commendauit.
Quam angelus in xp̄o confortauit: t̄ vt p̄sta
ter staret admonuit: quia nedum ab illis vin-
ci nō posset: sed etiā illos vītos t̄ conuersos
ad palmā martyriū destinaret. Lū ergo cora-
oratibz adducta fuisset: t̄ cū eis sapientissi-
me disputasset ac deos apertissime demones
astruxisset: obstupefacti illi: t̄ qd dicerēt nō
habētes: muti penit̄ sunt effecti. Lū impe-
rator furore repletus eos redarguit: q̄ sic tur-
piter ab una pueilla se vinci p̄mitteret: vīus
aut̄ magister aliorū sic respōdit: q̄ licet null⁹
adeo sapiens an eos nunq̄ stare potuissent: tñ
ipsa pueilla in qua dei sp̄ns loquebat: sic eos i
admirationē quererat: vt p̄tra t̄ p̄m aliquid oī
no dicere nesciret aut penit̄ formulareret. Et
cū oēs vīayoce eadē assereret. Ira⁹ iperator
oēs in medio ciuitatis cremari mādauit: de
q̄bus supra in eoz passione dictū est idib⁹ no
vēbris. Post hec iperator vīgine xp̄i ad sa-
crificia uitare cepit: p̄mittēs ei: q̄ post regi-
na in palatio ipsius sedā vocaret: t̄ imagine
illī fabricata: a cūctis vt dea veneraret. Lū
cū vīgo diceret: vt talia nefanda loqui desiste-
ret: t̄ xp̄m dñm se adorare dirisset. Iussit eā
iperator spoliata scorpionib⁹ cedi: t̄ celaz in
obscūrū carcerē recipi: ibiqz dieb⁹ viij. fame
eruciari. Rege aut̄ extra regionis cōfinia ex-
cam pcedente: regina nomine faustina matē-
ti vīro: numio virginis amore succensa: cum
prīcipe militū nomine porphyrio: dato custo-
dibus paccio media nocte ad carcerem ppera-
vit. Videruntqz carcerem mirabilē claritate
fulgentem: t̄ angelos plagas virginis perun-
gentes. Quibus katherina eterna gaudia p-
dicauit: t̄ ad fidē conuertēs martyriū corona-
eis predicit. Sicqz eoz vīterqz ad pedes ei⁹
procidit: t̄ po:ph̄ viu cum ducentis militi-
bus fidē recepit. Interēa xp̄s p̄ colubā de ce-
lo missam celesti cibo virginē refouit. Dein-
de cū multitūdine angelorū t̄ virginū ei ap-
paruit: t̄ vē costans esset blando colloquio cō-
fortauit. Rediēs aut̄ iperator: ea sibi p̄se-
sentari iussit: t̄ vidēs splēdiam: quā tanto
ieūmō existimabat afflīcta: custodes torque-
ri volebar: q̄ eos ei ministrasse p̄urabat. Illa
vō se a xp̄o celitus emuntrā phibebat. Et cū
suadēte maxētio illa oīno dñs imolare recu-
saret: t̄ ex hoc cesar numū fureret. Isrefecit
qdā ei suasit: vt ifra tridū q̄tuor rotas fer-
ris fēreis t̄ gladiis circūscptas p̄pararet: vt
tā terribile tormentū puelle mēbra dilecāret
t̄ ceteros: xp̄ianos terreret: qd̄ t̄ facū ē. Lū
vīgo b̄a dominiū exorauit: vt ad cōuerſionem
circūstatis populi ipam machinā dissiparet.

Liber

Et ecce angelus dñi molē ipsam tāto impetu diuellēdo cōcussit q̄ quattuor mīlia gentiluz interemit. Quo miraculo paganorū multitudine cōuersa est. Regina autē faustina: q̄ vīsq̄ tunc se occultauerat: descedit: t̄ imperatorez de tāta duritia icrepauit. Propter qđ ab ipo detenta t̄ xp̄iana cōperta: ab eodē martyrizata est: vt dictū est supia in ei⁹ passiōe. i⁹. kal. decēbris. Sed cū porphyrius corpus regine sepelisset: t̄ ex hoc cū ducētis militib⁹ se chriſtianū cōfessus esset: iubēte eodē imperatore ipse cū dictis militib⁹ decollant: vt supra dictū est in cor passiōe. viij. kal. decēbris. De inde imperato katherinā aduocans: eidem pposuit: vt aue statim dñis sacrificaret: aut caput amitteret. Sed cū sacrificare renueret: decollari iubet. Ducta igit̄ ad locū passionis cū lachrymis orauit: t̄ xp̄im specialiter pro se in quaciq̄ necessitate inuocatiib⁹ exorauit. Sfactaq̄ est ad eam vor de celo: q̄ ei celi ianua aperta esset: t̄ q̄ in suis petitionib⁹ exaudita fuisset. Cū autē decollata foret: de eius corpore pro sanguine lac emanauit. Cū corpus ab angelis per aera subleuat̄: t̄ itinere dierū viginti ad montē synai in momēto duecum: ibiq̄ honorifice tumulat̄ est. vij. kal. decēbris. Ex cuius tumulo oleum indesinenter emanat: qđ cūctor debiliū mēbra sanat.

De sc̄to Mercurio martre. Cap. cvi.

Mercurius martyr apud cesareaz cappadocie passus est sub decio cesare: cuius tēpore dum barbari romanorū fines imaderēt. Decius cū multis militib⁹ cōtra eos bellatus pcedit: iter quoq̄ erat mercurius miles. Cū autē aliquatulū certassent se suberarerūt. Tūc apparuit vir quidā splēdidus mercurio militi dices se missus esse a deo ad eū in bello iuuādū: deditq̄ ei lācā: qua barbaros pstrādos pmisit: t̄ vt habita victoria dei sui recordaret: admonit. Initoq̄ plio mercurius eadē lācā regē ipso occidit: aliosq̄ multos ex hostibus stravit. Quod barbari vidētes in fugā cōuertūt̄: t̄ a romanis expugnat̄. De eius autē post triūphuz mercurii accersiuit: t̄ interrogauit eū: quis esset: cuius virtute victoriā ipse obrinuissit. Qui respōdit se gene re scytham: ortū armenia: patre gordiano pgenitum: a cimabulis philopatorez a militib⁹ mercurii noiatū: ex militia: qua marchia nū cupatur. Decius ergo ipm exercit⁹ sui principem cōstituit. Cū autē romā cū decio reuersus esset. Angelus iterū ei p sonū apparuit: t̄ ericitauit: ipsum quoq̄ de negligentiā: qua circa verū deū cognoscendum percepta victo-

Decimus

ria habuisset: acriter increpanit: t̄ nisi cōuerterēt minas subiunt̄: atq̄ dissunt. **M**ercurius autē ex dictis angelī ad fidē cōuersus idola abhorrete cepit t̄ baptisimū latēter suscepit. Et inuitatus ab imperatore: vt secum ad sacrificiādūz accederet: tertio venire cōtēpsit. Postimolationē vo eu accerstiū iterrogauit: cur ad sacrificiādūm venire cōtempserit. Ipse autē clamydēm expoliatā t̄ cingulū solutiū cesari restituit: seq̄z chriſtianū viuavōce pcessus est. Tūc cesar ipsuz in carcerē miti fecit: vbi angelica visitatione cōfortat̄ est. Inde eductus est: dū deos oēs cōfutar et: prō nū extendit: t̄ brachib⁹ t̄ pedibus ad quartuoz palos a terra suspensus alligat̄: t̄ diuti⁹ fūstibus verberat̄: deinde igne ipsi ardente subterstrato ad modicū assatur: sed ex sanguinis multa effusione carbones extinguebant̄. Inde in cubiculo modicū spiramē habēte recluditur: sed ab angelo visitatus: oīa ipsius vulnera solidantur. Cū autē mane enī pductuz et sanatū decius: cōspek̄t̄ est: t̄ hoc magice arti attribuisset. Iussit illū extensuz cādēti ferro vti cauterio per lōgū exuri: t̄ subulis igne torētibus latera eius ac terga terebāri. De inde ipsum versis pedibus altius a terra suspendi: t̄ ad mētū eius grauiſſimū lapides aligari. Et cum nibolominus xp̄im voce q̄ poterat cōfiseret: mādauit sarum amoueri: t̄ os eius obstrui ne xp̄im aliqualiter noīaret. De hinc fecit enī a quattuor viris ta diu flagellari: donec curis eius sanie flueret. Et duz bee omnia constantissime superasset: iussit enī de eius apud cappadocie prouinciam in ex ilium duci t̄ ibidein capitē trūncari quē milites p dies plurimos terra mariq̄z trabētes cefare am peruerunt: vbi chriſtus dominus eidez apparuit: euq̄ benigne cōsolatus est. Dane vo extra vrbem a militib⁹ dicitur: t̄ ibidez decollatur. vij. kal. decēbris. Eius corpus in hora sui transitus lucidissimum splenduit: odorq̄z mirus et eo fragrant̄. Quo miraculo plurimi ad fidem conuersi sunt. Sepultus est autē a christianiis in cesarea ciuitate: basiliacaq̄z super tumuluz eius in ipsius noīe edificata est: vbi t̄ arma eius reposita pro reliquiis conseruantur.

De sc̄to Mercuriale epo. Cap. cvij.

Mercurialis epo liuien⁹ fuit qui apud eandem ciuitates vita t̄ doctrinā t̄ miraculis elaruic̄t. Cū autē inter populicē et leuiense oppidiū dracon immānis degeret qui hoīes t̄ animalia deuorabat: t̄ flatu suo benefico multos